

Czesław Sikorski, Barbara Czarnecka, Jan Grzeńkowiak, Kazimierz Żurowski

Szarlej, pow. Inowrocław. Stanowisko 5

Informator Archeologiczny : badania 6, 229-230

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

z piasku i kamieni, których zsymp znaleziono w fosie III. Nie stwierdzono na tym odcinku / podobnie, jak w partii wschodniej wału/ wyraźnych śladów drewna, co wskazywałoby, że wał ten miał konstrukcję akryznową jedynie od strony zachodniej. Być może więc był on przebudowany.

Ślady przebudowy wykazuje również przylegająca do wału od strony południowej fosa. Jej starsza partia, szerokości około 6 m / u wylotu/, głębokości 2,5 m w przekroju kształt litery "W" / dno w formie dwóch równoległych rowów/. Na dnie rowów zalegają grube warstwy namulów i spoiста, ciemnobrunatna warstwa kulturowa z ceramiką przeważnie górą obtaczaną i ręcznie lepioną. Po częściowym wypełnieniu fosy, została ona poszerzona przez dodanie podobnego dwudzielnego rowu od strony południowej, nieco zmieniającego kierunku fosy. W tej części fosy brak śladów użytkowania. Starszą część fosy można datować na wiek X-XI.

Pod nasypem wału odkryto półziemiankę z prostokątnym paleniskiem związaną ze starszą osadą.

W następnych sezonach badawczych wskazane byłoby kontynuować wykopy w kierunkach południowym i zachodnim, aby wyjaśnić stosunek odkrytej w tym roku fosy do fos I i II. Należałoby również przebadać partie wzgórz na wschód od grodu w celu stwierdzenia ewentualnego podgrodzia oraz zasięgu i rozwoju starszej osady.

STOBNICA-TRZYMORGI, pow. Piotrków Tryb.

Stanowisko 2

patrz epoka brązu

SZARLEJ, pow. Inowrocław

Stanowisko 6

patrz neolit

SZARLEJ, pow. Inowrocław

Stanowisko 5

Muzeum im. J. Kasprowicza

w Inowrocławiu

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Bydgoszczy

Badania prowadzili mgr Czesław Sikorski
/autor sprawozdania/, mgr Barbara Czarnecka
i dr Jan Grzeńkowiak, pod kierownictwem
prof. dr Kazimierza Żurawskiego. Finansował
OKR Kobylniki, Drugi sezon badań. Osadnictwo
z okresu wpływów rzymskich, wczesnego średnio-
wieczna, ślady neolitu.

Wykop o powierzchni 2,5 ara założono na piaszczystym garbie brzegowym jeziora Szarlejskiego.

W humusie natrafiono na duże ilości ceramiki średniowiecznej, niewielką ilość skorup neolitycznych i drobne narzędzia krzemienne. Po zdjęciu humusu odkryto trzy dobrze zachowane obiekty mieszkalne, z paleniskami ułożonymi z granitowych okrzesków. Wypełnisko ich stanowiła cienna ziemia zawierająca rozłożone szczątki organiczne przemieszane z ceramiką i kośćmi zwierzęcymi. Na podstawie ceramiki obiekty te datowano: Chata I i II na VIII-IX w., chata III na VII-VIII w.

Ze znalezionych w chatkach drobnych przedmiotów użytkowych na uwagę zasługują świetnie zachowany grzebień rógowy / gr I^B, typ 6 odmiana w/g A. Chmielowskiej/.

Odsłonięto również 36 jam, z których część odatowana została na III-IV w. n.e., a pozostałe na okres wczesnego średniowiecza począwszy od VI-XII w. Jamy zawierały inwentarz zabytkowy w postaci ułamków ceramiki, kości zwierzęcych i innych przedmiotów użytkowych. Wśród zabytków znalezionych w jamach z okresu wpływów rzymskich interesujące są ułamki naczyń glinianych toczonych na kole, dno terra sigillata oraz ostroga. Jedną z odkrytych jam zawierała ceramikę XIV w.

Prace będą kontynuowane.

TUMIANY, pow. Olsztyn
Stanowisko 2 "Rybacówka"

Zespół do badań etnogenezy Słowian
w Polsce północno-wschodniej Instytutu Historii Kultury Materialnej PAN
w Warszawie

Badania prowadził dr Krzysztof Dąbrowski
oraz mgr Tadeusz Baranowski. Finansował
IHKM PAN. Czwarty sezon badań w Tumianach / trzeci sezon badań osady/. Osada wczesnośredniowieczna z V-VIII w. n.e.

Stanowisko 2, "Rybacówka" leży na wschodnim brzegu jeziora Pisz, około 150 m na północny zachód od zbadanego cmentarzyska / stanowisko 1. "Most"/, przy zabudowaniach Państwowego Gospodarstwa Rybackiego. Przebadano 671 m², w tym 275 m² jałowych pod względem archeologicznym. Na kulminacji wzgórza i na stoku opadającym do jeziora odkryto 22 jamy, przeważnie podłużnego kształtu,